

3

తండ్రియైన దేవుడు ఎవరు?

దేవుడు. ఏ వ్యక్తిగాని లేక వస్తువుగాని ఆయనకు మించినది ఏదీ లేదు. ఆయనకు పూర్జమైన అధికారం ఉంది. ఆయన అందరికి పైగానున్నాడు.

అందరికి తండ్రియైన దేవుడు ఒకడే. మానవ కల్పితమైన ఉద్దేశాలను, రాయి, కర్ర, మట్టి వ్యోమాలతో నిర్మింపబడినవాటిని నరుడు ఆరాధించి తప్పుచేసినా, ఆరాధన అనేది ఆ ఒక్క దేవునికి న్యాయసమృతంగా చెందుతుంది. దేవుడు ఒకడే; ఆయన ఆరాధనకు పాత్రుడు. మరొక ఊహాపూత్రునికి గాని, జీవించి ఉన్నహానికి గాని పేరుకు చేసే ఆరాధన తప్పు ఆరాధనయని ఆనిపించుకొంటుంది.

దేవునికి చెందవలసిన గౌరవాన్ని కొద్ది మాటల్లో వివరించగోరిసటటయితే, 1 తిమోతి 1:17లో వ్యక్తపరచినదానికంటే సూక్ష్మమైనది కసుగొనడం కష్టతరమౌతుంది. అక్కడ యిలా ప్రాయబడింది “... సకల యుగములలో రాజైయుండి, అక్షయుడును అధ్యశ్యాధునగు అద్వీతీయ దేవునికి ఘనతయు మహిమయు యుగయుగములు కలుగును గాక. ఆమెన్.” ప్రాచీన ఇశ్రాయేలుచే మాటిమాటికి వల్లింపబడిన ప్రతిపాదనలో దేవుని గూర్చిన సత్యము సంఖీష్టం చేయబడింది: “... ఇశ్రాయేలూ విసుము. మన దేవుడైన యోహోవా అద్వీతీయుడగు యోహోవా. నీ పూర్జ హృదయము తోను నీ పూర్జాత్కుతోను నీ పూర్జశక్తితోను నీ దేవుడైన యోహోవాను ప్రేమింపవలెను” (ద్వాతీయా. 6:4, 5). దేవుడు ఎవరు అనే విషయంలో, ప్రతివాని హృదయమందు నాటబడవలసిన తీర్మానాన్ని ప్రభువైన యేసు యిలా ప్రకటించారు: “ప్రభువైన నీ దేవునికి ప్రొక్కి ఆయనను మాత్రము సేవింపవలెను” (మత్తుయి 4:10బి).

దేవత్వంలో ముగ్గురు వ్యక్తులుర్చుట్టు లేఖనాలు వర్ణిస్తున్నాయి. దేవత్వం ఒక్కపే, అయినా అందులో ముగ్గురు, అంటే - తండ్రియైన దేవుడు; కుమారుడైన దేవుడు; పరిపుఢాత్మ దేవుడు అనే ముగ్గురు వ్యక్తులున్నారు. దేవ స్వభావంలో ఈ ముగ్గురు సమానమైయుండి, వారిలో ప్రతి ఒక్కరు నిత్యుత్తమున్నారు. ప్రతి ఒక్కరికి తనదైన

వ్యక్తిత్వముంది, ఆ వ్యక్తిత్వము ప్రకృతికి అతీతమైన వివేకము, ఉద్ఘోగము, చిత్రము అనేవాటిని కనుపరచుతోంది; అయినా ఈ ముగ్గురికి స్వభావము, ఉద్ఘోశము, అంటే ఎనెన్న ఒకక్షబ్లియంది.

వ్యక్తులుగా ముగ్గురెయున్నా వారికున్న ఏక స్వభావము, ఉద్ఘోశము, నిర్మాణమునూ అనుసరించి దేవుడు ఒక్కడే అనే ఈ భావసను దేవత్వముని, దైవ కుటుంబముని (అపో. 17:29; రోహి 1:20; కొలస్సి. 2:9)¹ పిలుస్తారు. ఈ గొప్ప సత్యము మన అవగాహనకు అతీతమైయుండవచ్చగాని - దేవుని గ్రంథమందు అది స్వషంగా జోధింపబడినందున, అది మన విశ్వాసానికి అతీతమయింది కాదు. దాన్ని మనం విశ్వాసముతో అంగికరిస్తాం-అది మనం ఊహించిన దాన్నిజట్టి కాదు, అది సత్యమైయుండ వచ్చునని మనం వాదించినందున కాదు, మన చుట్టూనున్న ప్రపంచాన్ని పరించి లేక పరిశీలించి నేర్చుకొన్నందున కూడా కాదు. ఈ సత్యాన్ని మనం అంగికరించి విశ్వాసించిది దైవ ప్రేరేతమైన లేఖనాల ద్వారా మనకు అనుగ్రహింపబడిన దానిని బట్టియే.

దేవత్వము, తండ్రి, కుమార, పరిశ్శాత్మాలతో కూడియందనే భావన లేఖనాలలో నేరుగా విపరింపబడలేదు, కానీ అది గుప్తం చేయబడింది. దేవత్వముందు దైవికమైన పేరు సహితము గుప్తమైయున్నట్టు పాత నిబంధన రచనలు తెలుపుతున్నాయి, అది శాఖ్రీలో, బహు వచన రూపంలో ఉన్న “ఎలోఫీం” అనే పదం. ఆదికాండం 1:26 వంటి - రిస్కరెన్సులలో, పాత నిబంధన రచనలు “దేవుడు” అనే పదముతో బహువచనపు సర్వామమును ఉపయోగించాయి - “మనము మన పోలికి వొప్పున నరులను చేయుదము ...”²

క్రొత్త నిబంధనలోనైతే, దేవత్వములోని ముగ్గురు వ్యక్తులను గూర్చి మనం చదువుతాం.

ప్రభువైన యేసు బాహ్యిస్తుం పొందిన సమయంలో, పాపురమువలె పరిశ్శాత్మ ఆయన మీదికి దిగాడు, తండ్రియైన దేవునినుండి వచ్చిన శబ్దము - “ఇదిగో ఈయనే నా ప్రియ కుమారుడు,...” అని ప్రకటించింది (మత్తయి 3:17). పరిశ్శాత్మను పంపుతానని మన ప్రభువు తన శిష్యులకు వాగ్దానము చేసినప్పుడు, తనను గురించి, తండ్రియైన దేవుని గురించి, ఆత్మను గురించి ఇలా ప్రస్తావించాడు : “తండ్రియైద్దనుండి మీ యొద్దకు నేను పంపబోవు ఆదరణకర్త, అనగా తండ్రియైద్దనుండి బయలుదేరు సత్యస్వరూపియైన అత్మ వచ్చినప్పుడు ఆయన నన్ను గూర్చి సాక్ష్యమిచ్చను” (యోహోను 15:26; ఒత్తి పలికింది నాది).

మానవని విమోచించే కార్యక్రమంలో దేవత్వంలోని ముగ్గురు సభ్యులు పని కలిగియున్నారు. ఇందు విషయమై పేతురు యిలా అన్నాడు, “తండ్రియైన దేవుని భవిష్యద్ జ్ఞానమునుబట్టి, ఆత్మఫలని పరిశుద్ధత పొందినవారై విధేయులగుటకను, యేసు క్రీస్తు రక్తమువలన ప్రోక్రింపబడుటకును ఏర్పరచబడినపారికి ...” (1 పేతురు 1:2; ఒత్తి పలికింది నాది). ప్రార్థనలో మనం దేవుని సన్నిధికి వెళ్లే విషయంలో సహాతము దేవత్వం కన్నిస్తోంది: ప్రభువైన యేసు ద్వారానే “ఒక్క ఆత్మయందు తండ్రి సన్నిధికి చేరగలిగి యున్నాము” అని పోలు తెలిపాడు (ఎఫ్సీ. 2:18; ఒత్తి పలికింది నాది).

భాషిస్తుము ముగ్గురైయున్న బైపత్వం యొక్క నామంలో యివ్వబడుతున్నట్టు ఘనత్వముగల ఉత్తరువు (Great Commission) చిత్రిస్తుంది. “కాబట్టి మీరు వెళ్లి, సమస్త జనులను శిఖ్యులనుగా చేయుడి; తండ్రియైక్కుయు కుమారునియొక్కుయు పరిశుద్ధాత్మయొక్కుయు నామములోనికి వారికి భాషిస్తు మిచ్చుచు....” (మత్తుయి 28:19, 20).

బైబిలు అంతటిలో, తండ్రియైన దేవుడు ఎల్లవేళలా (“ఆయన”) అనే పుంలింగంలోని వ్యక్తిగతమైన సర్వసామంతో సూచింపబడ్డారు. ఆయన తండ్రి, సృజికర్త, యొపోహా, సర్వశక్తుడు, ప్రభువైన దేవుడు. దేవత్వంలోని ముగ్గురు వ్యక్తులలో మొదటివాడుగా ఆయన నిలుస్తాడు. జ్ఞానములోను, శక్తిలోను, ప్రేమలోను, కనికరములోను, స్వాయంలోను అందరికిపైగా ఉన్నవాడైనట్టు బైబిలు చూపుతుంది. ఈ విషపుంతటిని ప్లాన్‌వేసి, డిజైన్‌వేసి, స్యాజించినవాడుగా ఆయన అత్యస్తుతమైన అధికారిగా, సర్వాన్ని ఏలువాడుగా, శక్తులన్నిటిమీదను, అధిపతిగా ఉన్నాడు. తన్న ఆరాధించి తనకు లోబడు వారికండరికిని ఆయన తండ్రియైయున్నాడు. మనము ఆయనయందు బ్రాంబుకుచున్నాము, చలించున్నాము, ఉనికి కలిగియున్నాము (అప్సా. 17:28).

అద్వితీయ సత్యదేవుడుగా సమస్త జనములు, దేశములు, సకల గోత్రములవారు ఆయనను దేవుడుగా ఆరాధించాలి. యేసు క్రీస్తు ద్వారానే నేడు జనులు ఆయన యొద్దకు రాపాలి. దేవుడుతల ద్వారాగాని, పరిశుద్ధుల ద్వారాగాని, యితర ప్రజలద్వారా గాని-వారు ఎంత మంచివారుగా ఉండినా లేక ఉంటున్నా, జీవించినవారైనా వ్యుతులైనవారైనా మనము దేవుని సమీపింపలేం. బైపాసవులకు మధ్య ఉన్న ఏకైక మధ్యస్థి ఆయన కుమారుడైన యేసే (1 తిమోతి 2:5). దేవుని యొద్దకు వచ్చుటకు మనస్యులకున్న ఏకైక మార్గము - యేసుకీస్తే. “నేనే మార్గమును, సత్యమును, జీవమును; నా ద్వారానే తప్ప ఎవడును తండ్రియొద్దకు రాడు” అని ప్రభువైన యేసు

అన్నాడు (యోహాను 14:6).

దేవత్వంలోని రెండవ వ్యక్తి - ప్రభువైన యేసు క్రీస్తు. ఆయన ద్వారా తండ్రియైన దేవుడు లోకాన్ని, నరుని సృజించాడు (కొలస్సి. 1:16). నరునితో ఆయనకున్న సంబంధాన్ని బట్టి యేసు “మనుష్యకుమారుడు”ని పిలువబడ్డాడు; దేవునితో ఆయనకున్న సంబంధాన్ని బట్టి ఆయన “దేవుని కుమారుడు” అని పిలువబడ్డాడు. దేవత్వంలోని వ్యక్తులలో ఆయన ఒకడు మాత్రమే మానవ శరీరాన్ని ధరించి భౌతికంగా ఈ లోకంలో జీవించాడు. మానవాళికి ఆయన రక్తకుడును విమాచకుడైయున్నాడు. ప్రజలందరిచే ఆయన ఘనవరచబడి, సేవింపబడవలసిన వాడైయున్నాడు. ఆయన ద్వారా భూలోక మంతా తండ్రియైన దేవుని ఆరాధించే అవకాశాన్ని ఆయన ప్రసాదించాడు.

అందుచేతను పరలోకమందున్న వారిలో గాని, భూమిమిద ఉన్నవారిలో గాని, భూమిక్రింద ఉన్నవారిలో గాని, ప్రతివాని మోకాలును యేసు నామమును వంగునట్టాడు, ప్రతివాని నాలుకయు తండ్రియైన దేవుని మహిమార్థమై యేసుక్రీస్తు ప్రభువని ఒప్పుకొనునట్టాడు, దేవుడు ఆయనను అధికముగా పోచ్చించి, ప్రతి నామముకు పైనామమును ఆయనకు అనుగ్రహించెను (థిలిప్పి. 2:9-11).

దేవత్వంలోని మూడవ వ్యక్తి పరిపుద్ధాత్మ దేవునికినీ, క్రీస్తుకునూ, ఏ స్వభావమో, ఏ స్వరూపమో అదే స్వభావ స్వరూపం ఈయనకు కూడా ఉంది. వారివలనే, ఈయన కూడా “ఆయన” అనే పురుష సంబోధక సర్వనామంలో సూచింపబడ్డాడు. దేవత్వంలోని యితర వ్యక్తులతో జతగా పలుకబడినప్పుడు, ఆయన మూడవ వ్యక్తిగా ప్రస్తుతివించబడ్డాడు. నడిపింపబడినవానికిని, బోధింపబడడానికిని ఈయనయే సాధనమై యున్నట్టు క్రొత్త నిబంధనలో పలుకబడ్డాడు. లేఖనముల ద్వారా ఆయన మనకు సహాయకడై యున్నాడు. పాత, క్రాత్త నిబంధనలను ఆయన ప్రేరిపించినవాడై యున్నాడు; గసుక, లేఖనాలు “ఆత్మభద్రము” అని సూచింపబడ్డాయి (ఎఫ్సి. 6:17), ఆయన తన పని జరిగించడానికి లేఖనాలను సాధనంగా ఉపయోగింపబడుటాడు. ఎవరైతే దేవుని పిల్లలై యున్నారో, వారిలో ఆయన నివసిస్తాడు (1 కౌరింథి. 6:19, 20).

ఈ ముగ్గురును నిత్యత్వంలో ఉన్నవారై దేవత్వమైయుంటారు. వారిని గూర్చి మనకు ఎక్కువగా తెలియకపోయినా, వారిలో ప్రతి ఒక క్రమ ఉన్నారని, ఈ ముగ్గురు కలిసి మహిమాయుక్షమైన దేవత్వమైయుంటారని మనం నిశ్చయం కలిగియుండవచ్చ. వారు ఏకమై ఒక్కటిగానే జీవిస్తారు. వారు నిత్యులు, సృజింపబడిన వాటన్నిటీకన్న వేరేయున్న, ప్రశ్నేకంగా ఉన్నవారు, మరియు వారు చిత్తములోను, ఉఛేశములోను ఏకమైయున్నారు.

ముగ్గరు వ్యక్తులుగా ఉన్న దేవత్వం యొక్క స్వభావాన్ని అధిగమించి, తండ్రియైన దేవుని గూర్చి మనకు యింకా ఏమి తెలుసు? ప్రాథమికంగా, ఆయనను గూర్చి బైబిలు ఒక గొప్ప సత్యాన్ని మనకు బోధిస్తుంది. అదేమంటే, ఆయనే అద్వితీయ సత్యదేవుడై యున్నాడు, ఆ విధంగా ప్రతి వ్యక్తి ఆయనను ఆరాధించవలసియుంది. ఈ సత్యం బలంగా బోధింపబడినట్టు చూడకుండ బైబిల్లో ఏ భాగాన్నినా - అది పాత నిబంధనవేగాని క్రొత్త నిబంధనవేగాని ఎవడును చదువలేదు.

“తండ్రియైన దేవుడు ఎవరు?” అనే ప్రశ్నను యిక ముందుకును ఆలోచన చేశాం.

మన సృష్టికర్త

దేవుడు సమస్తమను సృజించినవాడు. ఆయన అన్నిటిని చేసినవాడు, మరియు సమస్తానికి ఆయన యజమాని. ఆయన చేయనిదో లేక చేయబడడానికి ఆనుమతించనిదో ఉనికిలోనికి రాదు. ఉనికిలో ఉన్నదంతా ఆయనకు చెందినదే.

భూమి మరియు మానవ జాతి అకస్మాత్తుగా వృద్ధిపొందినవి కావు; అవియన్నియు దేవుని కరుణాహస్తమువలన సృజింపబడినవే. అందువలన, విజ్ఞానమని అబధ్యమగా చెప్పబడిన భూమికిగల వయస్సును (డేటింగ్) గూర్చి మనం అందోళన పడనక్కరలేదు. లోకానికి అద్భుతమైన ఆరంభమంది; అది నిజంగా ఉన్నదానికంటే పాతదిగా కన్నిస్తుంది. కొంతమేరకు, దేవుడు పరిపక్వమైన భూమిని సృజించాడు. ఆయన మనిషిని మోసము చేయతలచుకోలేదు, కానీ మానవ నివాస యోగ్యంగా ఉండడానికి పూర్జంగా ఎదిగిన లేక అభివృద్ధిచెందిన భూమిని ఉనికిలోనికి తెచ్చాడు.

మొదటి దంపతులైన ఆదాము హమ్మలను శిశువులుగా కాక, పూర్జంగా ఎదిగిన వారుగా ఉండేలా ఆయన రూపించాడు. వారిని ఆయన సృజించిన దినమున మనం అక్కడ ఉండియున్నట్టయితే, వారు ఇరవై ఏండ్ల ప్రాయములో ఉన్న దంపతులుగా మనకు కన్నించియుండేవారే; కానీ వారికి అప్పుడే ప్రాణం యివ్వబడింది. ఆలగుననే, ఆరంభంలో పూర్తిగా పెరిగిన వృక్షజాలము, నీరు, గాలి, ప్రాణాన్ని నిలబెట్టే మట్టి అనే వాటితో భూమి దేవుని అద్భుతమైన సృష్టిచేత రూపింపబడింది.

దేవుడు సర్వాన్ని సృష్టించాడనే సత్యంతో దేవుని గూర్చి మనం ఎరుగవలసిన యితర సత్యాలు వెంబడిస్తాయి. అవి ఏవి?

వాస్తువాలన్నిటి వెనుక ఆయన ఉన్నాడు.

ఉనికిలో ఉన్నవన్నీ రెండు రకాలుగా విభజింపబడవచ్చు: దేవుడైయన్నది మరియు

దేవుడు కానిరైయున్నది. దేవుడు మొదటి ప్రాథమిక వాస్తవమైయున్నాడు. ప్రతిదీ ఆయనచే సృజింపబడినదైనా అయ్యిందాలి లేదా సృజింపబడేలా ఆయన అధికారంచే అనుమతింపబడినదైనా అయ్యిందాలి. అలా సృజింపబడినది ఏదైనా అది దేవుడై యుండనేరదు.

ఆయన నిత్యము.

వర్షాతములు పుట్టుకమునుపు భూమిని లోకమును నీవు పుట్టింపకమునుపు యుగయుగములు నీవే దేవుడపు (కీర్తన. 90:2).

నీవు ఏకరీతిగా సుండువాడవు నీ సంవత్సరములకు అంతము లేదు (కీర్తన. 102:27).

దేవుడు ఆది లేనివాడును, అంతము లేనివాడునైయున్నాడు. నిత్యత్వములోని ఒక చోట ఆయన కాలాన్ని సృజించినవాడై, ఆయన కాలారంభానికి ముందుగా ఉన్నవాడు. ఆయన నిత్యము ఉన్నవాడైయున్నందున మానవ భూత, వర్తమాన, భవిష్యత్తుల కాలంలో ఒక క్షణంలా ఆయనకు ఉంటాయి. నిత్యత్వ నేటిలో ఆయన జీవిస్తారు. ఆయన ప్రస్తుతాన్ని ఎలా చూస్తారో భూత, భవిష్యత్తులను సహితము అలాగే చూస్తారు. ఆయన నిరంతరం ఉన్నాడు, ఆయన నిరంతరం ఉండబోతాడు.

ఆయన సర్వశక్తిదు.

యొహోవా, ప్రభువా పైన్యములకథిపతియగు యొహోవా అను పేరు వహించువాడా, శూరుడా, మహాదేవా, నీ యథికబలముచేతను చాచిన బాహువుచేతను భూమ్యా కాశములను సృజించితివి, నీక అసాధ్యమైనదేదియు లేదు (యర్థియా 32:17).

నేను యొహోవాను, సర్వశరీరులకు దేవుడను, నాకు అసాధ్యమైనదేదైనా నుండునా? (యర్థియా 32:27).

తన స్వభావానికి అనుకూలమైనంత మట్టుకు ఆయన విదైనసు చేయగలడు. ఆయన దుష్టత్వంషైపు యిష్టంగా చూడలేదు, మరియు ఆయన కీడుచే శోధింపబడనేరదు. ఎండుకంటే ఆయన నీతిమంతుడై యున్నాడు (పొబకూతు 1:13). తన విశ్వాస్యాతనబట్టి లేక ఆయన నమ్మిదగినవాడై యున్నందున, తన స్వభావానికి విరోధంగా ఏమియు చేయనేరడు (2 తిమోతి 2:13). మరియు ఆయన అబద్ధమాడలేదు (తీతు 1:2). ఏదియొలగున్నా, తన స్వభావానికి అనుకూలమైనదేదైనా ఆయన చేయగలడు. ఆయనకు

అసాధ్యమైనది ఏదియు లేదు.

ఆయన సర్వముసు ఎలిగినవాడు.

నేను సమీపమునుండు దేవుడను మాత్రమేనా? దూరమునుండు దేవుడనుకానా?
యొహోవా సెలవిచ్చిన మాట విదనగా-నాకు కనబడకుండ రహస్య స్థలములలో
దాగగలవాడెవడైనకలడా? నేను భూమ్యాకాశముల యందంతట నున్నవాడను కానా?
ఆదే యొహోవా వాక్కు (యీర్యుయా 23:23, 24).

యొహోవా కన్నలు ప్రతి స్థలముమీద నుండును చెడ్డవారిని మంచివారిని అవి
చూచుండును (సామెత. 15:3).

ఆయనకు ప్రతిది వెంటనే, ఉన్నది ఉన్నట్టు, పరిపూర్జంగా తెలుస్తుంది. ఆయన
నేర్చుకొనవలసినది ఏదీ ఉండదు. ఆయనకు సలవోదారుడో, ఉపాధ్యాయుడో, మరియు
ఏ సమాచారమో అవసరమైయుండదు. తెలిసికోగలిగిందంతా ఆయనకు తెలుసు.

ఆయన ప్రతిచోట ఉంటాడు.

నీ ఆక్షయోద్యమునుండి నేనెక్కడికి పోవుదను? నీ సన్నిధినుండి నేనెక్కడికి
పారిపోవుదను? నేను ఆకాశమున కెక్కినను నీపు అక్కడను ఉన్నావు. నేను
పాతాళమందు పండుకొనినను నీపు అక్కడను ఉన్నావు. నేను వేకవ రెక్కలు కట్టుకొని
సముద్ర దిగంతములలో నివసించినను అక్కడను నీ చేయి నన్ను నడిపించును నీ
కుడిచేయి నన్ను పట్టుకొనును - “అంధూరము నన్ను మరుగుచేయును నాకు
కలుగు వెలుగు రాత్రిపతి ఉండును అని నేనుకొనిన యెదల” చీకటిట్టునను
నీకు చీకటి కాకపోవున. రాత్రి పగటివతి నీకు వెలుగుగా ఉండును చీకటియు
వెలుగును నీకు ఏకరీతిగా ఉన్నవి (కీర్తన. 139:7-12).

... ఆయన మనలో ఎవనికిని దూరముగా ఉండువాడు కాదు. మనమాయన
యందు బ్రథుకుచున్నాము, చలించుచున్నాము ఉనికి కలిగియున్నాము,... (అప్పా.
17:27, 28).

మనము ఎక్కడికి వెళ్లినా, దేవుడు అక్కడ ఉన్నాడు. మనము ఆయననుండి
దాగలేము సరిగొండి, సర్వం చూచే ఆయన కన్నలనుండి మనం ఏదీ దాచలేం.
దూరంగాని, చీకటిగాని ఆయన సముఖంనుండి మనలను దూరం చేయనేరవు.

ఆయనే సజీవుడును సత్యదేవుడునై యున్నాడు.

ఆయన సజీవుడు (మత్తుయి 16:16), మరియు ఆయన సత్యవంతుడు (1 థెస్స.
1:9). కుమారుడు తన తండ్రిని పోలియుండులాగున, కొన్ని విషయాలలో నరులు

తమ సృష్టికర్తాయైన దేవుని పోలియుంటారు. నరునివలెనే, దేవుడు చూస్తాడు, వింటాడు, మాట్లాడుతాడు, సంకల్పిస్తాడు, కార్యాలు జరిగిస్తాడు. అయినా, దేవుడు కన్నించడు; ఒకే సమయంలో ఎక్కడైనా ఉండగలిగే ఆత్మయైయున్నాడు (యోహోను 4:24).

అలాటపూడు, తండ్రియైన దేవుడు ఎవరు? ఆయన నిత్యాడు, సర్వమునకు సృష్టికర్తాయైయున్నాడు, సర్వజ్ఞాని, సర్వశక్తాడు, ఆయన ప్రతి స్థలములో ఉన్నవాడైయున్నాడు.

దేవుడు సమస్తమునకు సృష్టికర్తాయైనందున, ప్రతిది ఆయనకు సాంతమైయుంది. మరియు ఆయన మన ఆరాధనకు పొత్తుడైయున్నాడు. భౌతికమైన వస్తువులన్నియు ఆయన సొత్తయి ఉన్నాయి, భూమిమీదమన్న సమస్త జీవులును ఆయనవే. మరియు భూమిమీద సమస్త శరీరులును ఆయనవారే. ఆయనను మనము ఆరాధించి సేవించడం యుక్తమే. మరియు ప్రత్యేకమైన గౌరవం యిచ్చి, మరియుక దేవతను కల్పించుకొని దానికి ఆరాధన సల్పిసట్లుయైతే, మనము అబద్ధాన్ని సేవించి, ఆరాధించువారమై యుంటాం.

మన పఠపుకుడు

దేవుడు ఈ లోకాన్ని సృజించినవాడు మాత్రమేగాక, నేడును ఆయన దానిని కాపాడుతనే ఉన్నాడు. అది పడిపోకుండ, విడిపోకుండ, పని చేయడంలో తెల్పి పోకుండ, తాను ఉద్దేశించినట్టు ఆయన దానిని నిలుపుతున్నాడు (కొలస్సీ. 1:16, 17).

ఈ వాస్తవం తార్మిక జ్ఞానంవలనను ప్రత్యక్షతపలనను బయలుపడుతుంది. దేవుడు ఈ లోకాన్ని సృజించి, దానిని నిర్వహించుకొంటూ వస్తుస్నట్టు తార్మిక జ్ఞాన వివేచన తెలుపతోంది. ఈ భూమిలో ఉన్నదేదియు తనకు తాను నిర్వహించుకోలేదు. ఏదో యొక సర్వాశక్తిగల హస్తమే దానిని ఏకంగా నిలుపుతూ ఉండనేది స్పష్టమైయుంది. నరుడు తనను తానే సంరక్షించుకోలేదు. అంటే, తాను పీల్చుకొనే గాలిని గాని, త్రాగే నీటిని గాని, తనకు అవసరమైన సూర్యరశ్మినిగాని నరుడు సృజించుకోలేదు. భూమి ఎలా తిరగాలో అలా తిరిగేదానిమీదనే అతడు హర్షంగా ఆధారపడియుండాలి.

దేవుని గ్రంథంయొక్క ప్రత్యుత్తత ఏమి తెలియజేస్తుండంటే, దేవుడే ప్రపంచాన్ని ఏకంగా నిలుపుతున్నాడట. అంటే, ఆయన భూమ్యకాశాలను సృజించినప్పుడే విశ్వం నిర్వహించబడునట్లు ప్రకృతి సిద్ధమైన చట్టాలను ఆయన నియమించాడు.

దేవుడు-పగలిని రాత్రిని వేరువరచునట్లు ఆకాశవిశాలమందు జ్యోతిలు

కలుగును గాకనియు, అవి సూచనలను కాలములను దిన సంవత్సరములను సూచించుటకై యుండుగాకనియు పలికెను (ఆది. 1:14).

దేవుడు-జదిగో భూమిమీదనుస్న విత్తనములిచ్చు ప్రతి చెట్లను విత్తనములిచ్చు వృక్షపులముగల ప్రతి వృక్షమును మీకిచ్చియున్నాను; అవి మీ కాపోరమగును. భూమిమీదనుండు జంతుపులన్నిటికిని ఆకాశ పక్కలన్నిటికిని భూమిమీద ప్రాకు సమస్త జీవులకును పచ్చని చెట్లన్నియు ఆహారమగునని పలికెను. ఆ ప్రకారమాయెను (ఆది. 1:29, 30).

ప్రకృతి చట్టులను నిర్వహించడంతోపాటు, తన దైవికమైన సంరక్షణతో అటు విశ్వాన్ని, యటు విశ్వాన్నికి సంబంధించిన శక్తులన్నిటిని ఆయన నిలుపుతున్నాడు.

నీవే, అద్యాతీయుడవైన యొహోవా, నీవే ఆకాశమును మహోకాశములను వాటి సైన్యమును, భూమిని దానిలో ఉండునది అంతటిని, సముద్రములను వాటిలో ఉండునది అంతటిని స్యజించి వాటిన్నిటిని కాపాడువాడవు. ఆకాశ సైన్యమంతయు నీకే సమస్యారము చేయుచుస్తుడి (నెహోమ్య 9:6).

ప్రత్యేకించి ఆయన నరుని, జంతుపులను కాపాడుతున్నాడు లేక భిద్రపరస్తున్నాడు: “... యొహోవా, నరులను జంతుపులను రక్కించువాడవు నీవే” (కీర్తన. 36:6). ఆయన భూమిమీదనుండు సకల జీవులకు పోషకుడు ఆయనే: “పశుపులకును అరచుచుండు పిల్లకాకులకును ఆయన ఆహారమిచ్చువాడు” (కీర్తన. 147:9). ఆకాశపక్కలను ఆయన లక్ష్యపెట్టువాడు: “ఆకాశపక్కలను చూడుడి; అవి విత్తపు కోయువు కొట్టలో కూర్చుకొనపు; అయినను మీ పరలోకపు తరండి వాటిని పోషించుచున్నాడు; మీరు వాటికంటే బహు వ్రేష్టులకారా?” (మత్తుయి 6:26). “రెండు పిచ్చుకలు కాసుకు అమృతమునుగదా; అయినను మీ తండ్రి సెలవులేక వాటిలో ఒకటైనను నేలనుపడదు” (మత్తుయి 10:29). లోకజనముల యొక్క దేశములపై ఆయన విలువాడైయున్నాడు: “జనములను విష్టరింపజేయును, నిర్మాలముచేయును, సరిహద్దులను విశాలపరచును, జనములను కొనిపోవును” (యోహు 12:23). నీతిమంతులను ఆయన కాపాడి వారిని దీవించును: “ఒకదైనను నిలువకుండ అపరాధులు నశించుచురు; భక్తిహీనుల సంతతి నిర్మాల మగును. యొహోవాయే నీతిమంతులకు రక్షణాధారము. బాధ కలుగునప్పుడు ఆయనే వారికి ఆర్థయ దుర్దము” (కీర్తన. 37:38, 39); “మీ తల వెందుకలన్నియు లెక్కింపబడి యున్నవి గనుక మీరు భయపడకుడి; మీరనేకమైన పిచ్చుకలకంటే వ్రేష్టులు” (మత్తుయి

10:30). తన యొద్దకువచ్చి, తసకు లోబడువారికి ఆయన నిత్యజీవము నిచ్చును: “నా గౌత్మేలు నా స్వరము వినును, నేను వాటి నెరుగుదును, అవి నన్ను వెంబడించును. నేను వాటికి నిత్యజీవము నిచ్చుచున్నాను గసుక అవి ఎన్నటికిని నశింపవు, ఎవడును వాటిని నా చేతిలోనుండి అపహరింపడు. వాటిని నాకిచ్చిన నా తండ్రి అందరికంటే గొప్పవాడు గసుక ...” (యోహోను 10:27, 28).

లోకంలోని అనేక పట్టణాలలో ఏదో యొక రకమైన రవాణా సౌకర్యం ఉంటుంది. దీనికి సంబంధించిన వాహనాలను బ్రద్గగా చూచుకోవాలి అనేది వాస్తవమే. అయిల్ మార్పుతూ, విరిగిపోయిన భాగాలను మార్పుకొంటూ వగైరా రిపేర్లు చేయించకపోతే త్వరలోనే వాటిని రోడ్స్ట్రు ప్రక్కన విడిచిపెట్టవలసి వస్తుంది. యంత్రాలన్నింటికి మెయిన్స్‌బెనెన్స్ అవసరం. సంరక్షణ అవసరంలేని యంత్రాలను మనమెరుగము. భూమికూడ ఒక మహా గొప్ప యంత్రమైయుంది. దాన్ని కూడా జాగ్రత్తగా సంరక్షించు కోవాలి. పరలోకవ దేవుని కుమారుడు తన మహత్తుగల మాటచేత సమస్తమును నిర్వహించుతున్నట్టు బైచిలు అంటుంది (పెట్రీ. 1:3).

మనలను కాపాడుతూ, మన అవసరతలను తీర్చుతున్నందుకు మనము దేవునికి ఎంత రుణస్థలమైయుండాలి! దేవుని కరుణాహస్తపు ఈపులు మానవ ప్రయోజనం కొరకైనవని ఎవడును సందేహింపకూడదు (అపో. 14:17). ఎందుకంటే, మంచివారి మీదను చెడ్డవారిమీదను తన సూర్యాని ఉదయింపజేస్తున్నాడు (మత్తుయి 5:45). సమృకస్థులై సధచుకొనేవారికి ఏ మేలు కొద్దువై యండడనే కథ ఆయనను సేవించేవారి జీవితంలో రుజువైయుంది (కీర్తన. 84:11; రోమా 8:28).

మన విమోచకుడు

దేవుడు మన విమోచకుడును రక్కకుడునైయున్నాడు. ఆయన మనలను ప్రేమించి మనలను మన పొపమునుండి రక్షింపగోరతాడు. నిత్యత్వముకొరకైన మన నిరీక్షణ ఆయనయందే ఉంది.

మనకొరకైన ఆయన ప్రేమ వివరింప కష్టమైయుంటుంది. మనమెరిగిన మానవ ప్రేమ అంతటికంటే మించినదైయుంటుంది. తమ కోరికను బట్టియే జనులు పొపము చేసి ఆయననుండి తమ్మును తాము దూరం చేసికొన్నప్పటికిని, ఆయన వారిని రక్షింప గోరతాడు. మన రక్షణ కొరకై కడపటి బలిని సమర్పించడానికి గాను ఆయన క్రీస్తును ఈ లోకమునకు పంపి ఆయన ద్వారా దేవుడు మానవులకు రక్షణ నన్నగ్రహించడానికి

సిద్ధంగా ఉన్నాడు.

దేవుడు, సంపూర్ణంగా నీతిమంతుడైయుండి, పాపాన్ని ఊరకయే మన్మించలేదు. నిత్య మరణం అనుభవించకుండ మన పాప శిక్షను మనం చెల్లించలేం. మన పాపశిక్షను భరించడానికిగాను దేవుడు క్రీస్తును సిలువ మరణానికి అప్పగించాడు. రక్షణ సందేశాన్ని అంగీకరించి విధేయుడైన ఎవ్వడైనా క్రీస్తు మరణము యొక్క ఉపకారమంతటిని పొందుతాడు. ఈ విధంగా దేవుడు మన రక్షకుడైయున్నట్టు (తీతు 1:3), క్రీస్తు మన రక్షకుడైయున్నట్టుగానే (తీతు 2:13) కైబిలు వర్ణిస్తుంది. దేవుడు మన విమోచనను జగత్కు పునాది వేయబడకముందే సంకల్పించాడు (1 పేతురు 1:20). జనులు ఆయన సందేశాన్ని విని, మారుమనస్సు పొంది (వారి మనస్సులను జీవితాలను మార్యుకొని), ఆయన రక్షణను స్థీకరించిన వారికొరకు ఆయన ప్రేమతో వేచియున్నాడు (2 పేతురు 3:9).

ఎప్పుడూ తీట్టే తండ్రిని కలిగిన ఒక బాలుని చిత్రించుకో. అతడు తీట్టడానికే తన కుమారునితో మాట్లాడతాడు. ఆ బాలుడు ఎప్పుడు తప్పు చేసినా, వాని తండ్రి వానిని కొట్టుతూ ఉంటాడు. తన తండ్రితో ఈలాటి బాంధవ్యంలో కొన్ని సంవత్సరాలు జీవించిన ప్రముఖ, తన తండ్రి కలినవైన తీర్పురియేగాని, ప్రేమగల తండ్రి కాడని అతడు తీర్మానించుకున్నాడు. అతడు తన తండ్రి అంటే భయపడతాడే తప్ప అతనిని ప్రేమించడు. కనీసం ఆయన ప్రక్కన ఉంటే కూడా యితనికి నచ్చదు. “తండ్రి” అనే మాట అతడు ఎప్పుడు విన్నా, కొడతాడో తిడతాడో అనే తలరపే కలుగుతుంది. తండ్రియే మాట వ్యక్తపరచే లేక తెలియజేసే రమ్యమైన భావం ఆ దురదృష్టవంతుడైన బాలుడు కనుగొనడం కష్టమే.

“దేవుడు” అనే మాట వినగానే కొండరికి ఆలాటి భావాలు వస్తాయి. తప్పుచేసే దానికొరకు కనిపెట్టి, తప్పు చేసిన మీదట నెఱివేయడమో నరకంలో పడవేయడమో చేసే కలినవైన తీర్పురియున్నట్టు తమ జీవితాల్లో అనేకులు ఉపదేశింపబడియుండ వచ్చు. దేవుడు మనకు తండ్రియైయున్నట్టు ప్రభువైన యేసు బోధించాడు. మనం ప్రార్థన చేసే సమయంలో “తండ్రి” అని పిలువుడని (మత్తుయి 6:9) ఆయన మనకు తెలిపాడు. మన పట్ల ఆయనకున్న ప్రేమ త్యాగపూరితమైనది (యోహోను 3:16). ఆయన మన పట్ల కనుపరచిన ప్రేమకంటే మించిన ప్రేమను మనం ఊహించలేం. ఆయన మన సహవాసాన్ని కోరుతున్నాడు. ఆయనకు విధేయులమైనప్పుడు, మనలో నిపసించాలని ఆయన యిష్టపడుతున్నాడు (యోహోను 14:23). ఆయనను విడిచి మనం తొలిగి పోయినట్లయితే, మనం మారుమనస్సు పొంది తిరిగి వచ్చినప్పుడు

ప్రేమించిన క్షుమాపణతో ఆయన తిరిగి మనలను స్నీకరిస్తాడు (లూకా 15:19-32).

వ నరుడైనా మనకు చేయగలిగిన దానికంటే ఎక్కువగా, దేవుడు మనకు మేలు చేశాడు. ఆయన చూపిన గొప్ప ప్రేమకు మనం ఎలా బదులివ్వాలి? తిరిగి మనం ఆయనను ప్రేమించాలి, ఆయన వాక్యానికి విధేయులగుటవలనను, ఆయనను ఆరాధించుటవలనను, ఏకైక దేవుడని ఆయనను మనం ఘనపరచవలసియుంది. ఆయన సన్నిధిని మనము భయభక్తులతోను గౌరవంతోను బ్రతుకవలసియుంది.

మన న్యాయాభావతు

ఆయన మన ప్రేమగల కనికరముగల తండ్రియైయున్నా దేవుడు మనకు న్యాయాధిపతియై యుంటాడు. కాలాంతమందు మనము ఆయనకు లెక్క చెప్పవలసి యుండును.

మనలను సృజించిన వానికి మనం లెక్క చెప్పేలని నమ్మడం సమంజసనే - సరియైనదని మన తార్థికజ్ఞానం చెప్పేది, సత్యమని బైబిలు ప్రకటిస్తుంది (ప్రకటన 20:12). దేవుడు మనకు ఎలా తీర్పు తీర్పుతాడు? ఆయన తీర్పు వ్యక్తిగతమైనది. ప్రతి వ్యక్తి తనను గూర్చి తాను లెక్క చెప్పవలసియుంటుంది (రోమా 14:12). ఆయన తీర్పు నిర్దిష్టమైనది, ప్రతివాడు తాను చెప్పిన (మత్తుయి 12:36, 37) మరియు చేసిన (2 కోరింథి. 5:10) వాటికి బాధ్యాడుగా ఎంచబడతాడు. ఆయన తీర్పు సార్వత్రిక మైనది, సమస్త జనులు తన కుమారునియొదుట పోగుచేయబడతారు (మత్తుయి 25:32).

యేసు క్రీస్తు ద్వారా దేవుడు మనకు తీర్పు తీర్పుతాడు. నీతి ఆయన కొలమాన మైయుండి (అప్పా. 17:30, 31), ఆయన తీర్పు అంతిమమైనది, శాశ్వతమైనది (మత్తుయి 25:46). ఆయన తీర్పు చెప్పిన తరువాత వేరే స్థలంలో ఫిర్యాదు చేసికోబడదు లేక ఫిర్యాదుకు చోటుండదు.

రెండు వాహనాలు ఒక దానితో ఒకటి గుఢ్ఱకున్నప్పుడు స్పృహ తప్పి పడిపోయిన ఒక యువకుని కథ చెప్పిలిడింది. ఆ వాహనాలు మంటల్లో అలుముకొనకముందు ఆ దృశ్యాన్ని చూచిన ఒక వ్యక్తి ఈ యువకుని ప్రక్కకు లాగాడట. ఆ యువకుడు కాలిపోయి ఉండవలసింది.

అలా తప్పింపబడిన మీదట, ఆ యువకుడు కండ్లు తెరువగానే, తన ప్రాణాన్ని కాపాడిన ఆ మనిషి ముఖాన్ని చూచాడట. అతడు ఆ ముఖాన్ని ఎన్నడూ మరువ లేడు. ఆ యువకుడు ఆ విపత్తునుండి తేరుకున్నాడు, సంవత్సరాలు గడిచిపోయాయి.

అతడు పెద్దవాడైన తరువాత సీరియస్ ట్రబుల్స్ చిక్కుకున్నాడు. చట్టాన్ని మీరాడు, తన నేరాన్నిబట్టి అరెస్టు చేయబడ్డాడు లేక బంధింపబడ్డాడు. లీర్పుకోరకు అతడు న్యాయాధిపతి ఎదుచీకి తేబడ్డాడు, కొన్ని ఏండ్లకు ముందు తన్న రక్షించిన ఆ మనిషే ఈ న్యాయమూర్తియని గుర్తించి ఆశ్చర్యపోయాడు. వెనక ముందు ఆడకుండ, “యువర్ అనర్, నేను నీకు జ్ఞాపకం ఉన్నానా? కొన్ని సంవత్సరాల క్రిందట గుధ్యకున్న వాహనాలలోనుండి తప్పించి, నా ప్రాణాన్ని రక్షించావు.” ఆలోచనా పూర్వకంగా, “అవును నాకు జ్ఞాపకం ఉంది, నేను రక్షించిన వ్యక్తికి ఎంతో మేలు జరగాలని కోరుకున్నా: నీవు నీ జీవితాన్ని కొనసాగించేలా నిన్ను తప్పించినందుకు నేను అనందించాను. అయినా, నీవు ఈ వాస్తవాన్ని చూడాలి: సంవత్సరాల క్రిందట, వాహనంలోనుండి నిన్ను బయచీకి లాగినప్పుడు, నేను నీకు ‘రక్షకుడను’; కాని నేడు నేను నీకు ‘న్యాయాధిపతినై’ యున్నాము.”

బైబిల్ దేవుడు రక్షకుడుగాను, న్యాయాధిపతిగాను చిత్రింపబడ్డాడు. పాపంనుండి విడిపించి తప్పించడానికి ఆయన తన కుమారుని పంపాడు. మనలను రక్షించడానికి అత్యున్నతమైన బలిని మనకొరకు అర్పించాడు. మనం దాన్ని లక్ష్యపెట్టకపోతే, ఆయన రక్షణను మనం త్రోసిపుచ్చితే, ఏమి జరుగుతుంది? ఆయన న్యాయాధిపతి గనుక ఆయన మనలను శీఖింపవలసియుంటుంది.

జీవితంలో మనకు ఒక ప్రధాన కర్తవ్యముంది. దేవుడు ఎవరో మనం గుర్తించి నప్పుడు, ఆయన చిత్రానికి మనం విధేయతతో పంగిపోవాలి. సజీవుడను సత్యవంతుడైన దేవునిగా ఆయనను మనం ఆరాధించాలి. అలాటి విధేయతకు ఆయన వాక్యాన్ని తెరిచి, జాగ్రత్తగా చదవాలి. ఆయన మనకు నిత్య తీర్పరిగా మాత్రమేకాడు, ప్రేమగల రక్షకుడై కూడా ఆయన ఉండ కోరుతున్నాడు.

ముగింపు

దేవుని గూర్చిన ఈ వాస్తవాల వెలుగులో, ఆయనను గూర్చి ఏదోయొక అభిప్రాయం లేకుండ మనం ఉండలేం. ఆయనను గూర్చి మనం ఏదో ఒక నిర్మల్యం చేసికోవలసి యుంటుంది. న్యాయసుమృతమైన ఒకే తీర్మానమేమంటే, అద్వితీయ సత్య దేవునిగా ఆయనను గుర్తించి, విశ్వాసంతోసు, విధేయతతోసు ఆయనను సేవించు.

ఒక సూర్యులు టీచర్ తన క్లాసులో యిలా చెప్పిందట, “స్వేచ్ఛన్వాడైన కల్పించి, ఇంగ్లోండువాడైన జోనస్ ప్రైస్టెల్ అనే రసాయన శాస్త్రజ్ఞులు 1775లో ప్రిం వాయువును

కనుగొన్నారు,” వెంటనే ఒక చిన్న బాలిక తన చేయి ఎత్తి యిలా అడిగిందట, “వారు ప్రాణవాయువును కనుగొనకముందు మనం ఏమి పీల్చుకొంటూ ఉండేవారము?” ప్రాణవాయువు మన వాతావరణంలో ఎల్లప్పుడు ఉండి అది మనకు తెలియలేదు లేక ఆ శాశ్వతులు కనిపెట్టేవరకు ఆ పేరు లేదు అని వివరింపవలసి వచ్చిందనుకో.

మన లోకము రెండు రకాలైన వాస్తవాలతో నిర్మింపబడింది: మన కండ్లతో మాచి, మన చేతులతో తాకి, చూడగల వాస్తవాలు; మరియు మనం చూడసుగాని తాకనుగాని కుదరని వాస్తవాలు. మొదటి రకమైన వాస్తవాలు మనకు బహుగా విదితమైయుంటాయి - ఎందుకంటే మనం చేతులతో పట్టుకొని వాటితో పని చేస్తాం. రెండవ రకమైన వాస్తవాలు మనకు అంత స్వష్టంగా ఉండవు. వాటిని మనం అంతగా పట్టించుకోము. అవి ఉన్నాయని మనకు తెలుసు, కాని అవి కొన్ని సార్లు మన ఆలోచనలకు వెనుక ఉంటాయి. మనస్సుల్లో, మన గాలిలో ఐదవ భాగం ప్రాణవాయువని మనం ఎరుగపచ్చ మరియు దాన్ని పీల్చుకుండ మనం బ్రతుకలేం అని కూడా మనకు తెలియవచ్చ. దాన్ని గూర్చి మనం పట్టించుకోము, మనం కేవలం దాన్ని పీల్చుకొంటాం. అదృశ్య వాస్తవమైయున్న గాలికంటే కూడా మనం తీసికొని ప్రాసే పెన్నిల ఉండని కన్నించే వాస్తవాన్ని ఎరుగుతాం.

అసలు పాయింటు ఏమంటే: వాస్తవాలను మనం చూడలేనంత మాత్రాన అవి నిజమైనవి కాదని అర్థం కాదు. మనం చూసే వస్తువులు ఎంత నిజమో మనం చూడకపోయినా, తాకకపోయినా సరే అదృశ్య వాస్తవాలు కూడా అంత నిజమైనవే.

దేవుని మనం చూడలేమనేది గొప్ప వాస్తవమైయుంది. మన భౌతికమైన చేతులతో ఆయనను మనం తాకలేం, ఆయనను పరీక్ష నాళికలో పెట్టి గ్రహించలేం; లేదా మన భౌతిక నేప్రాలతో ఆయనను చూడనూలేం; అయినా ఆయన అత్యస్నుతమైన వాస్తవమైయున్నాడు. సమస్త వాస్తవాలకు ఆయనే ఆధారమై యున్నాడు - ఆ వాస్తవం దృశ్యమైనదైనా, అదృశ్యమైనదైనా.

నిజ దేవుని గూర్చి మిషినెరీ కొంతమంది మనమ్ములకు చెప్పుతున్నాడు. దేవుని యొక్క సర్వశక్తిని, ఆయన ప్రేమను, ఆయన జ్ఞానాన్ని గూర్చి అతడు వారికి వివరిస్తున్నాడు. ఒక వృద్ధుడు ఎక్కువ శ్రద్ధతో ఆ మాటలను ఆలకిస్తున్నాడు. కొద్ది నిమిషాల తరువాత, ఆ వృద్ధుడు లేచి నిలిచి “దేవుడు ఉన్నాడని నాకు తెలుసుగాని, యిప్పటివరకు కూడా ఆయన పేరు నాకు తెలియదు!” అని తన ఆశ్చర్యాన్ని వ్యక్తపరచాడట.

దేవుడు మన సృష్టికర్త, మన పోషకుడు, విమోచకుడు మరియు న్యాయాధిపతియైన్న

యున్నాడు. ఆయన ఉనికిని కాదనేవాడుగాని లేక ఆయనకు లోబడి ఆయనను సేవించడంలో తప్పిపోయే ఎవడైనా చేయ సాధ్యపడేంత మహా గొప్ప తప్పు చేసిన వాడోతాడు. ఆ వ్యక్తి తన్న సృజించిన వానిని కాదనడంలో, తన ఉనికి వెనుకను, ఈ విశ్వం ఉనికి వెనుకను ఉన్న మహత్తరమైన వాస్తవాన్ని నిరాకరించినట్టే ఔతుంది. ఈ తప్పు చేయవద్దు సుమీ! అద్వితీయ సత్యదేవునిగా దేవుని ఆరాధించు; వినయంతో కూడిన విధేయతతో ఆయన ఎదుట ప్రొక్కు.

దేవుడు నిన్ను ప్రేమించి, తన కుటుంబములోనికి ఆయన నిన్ను ఆపోన్నిగున్నాడు. ఈ జీవితకాలంలో అనుదినము తనతో నడువుమని ఆయన నిన్ను కోరుతున్నాడు. నిలువరమైన పట్టణమగు పరలోకమందు తనతోకాదా నిరంతరం జీవించుమని నిన్ను కోరుతున్నాడు.

పరిశీలనకైన ప్రశ్నలు

(జవాబులు - 246వ పేజీలో)

1. “దేవుడు” అనే పదం న్యాయసమృతంగా ఒకరికి చెందుతుంది ఎందుపటన?
2. దేవత్వమును సూచించే పాత నిబంధన లేఖన భాగాలను తెలుపుము.
3. దేవత్వము ఒకటైయుండి అందులో ముగ్గరు వ్యక్తులున్నారనదానికి - యేసు బాప్పిస్తుము, మానవ విమోచనా కార్యము, ప్రార్థన, ఘనత్వముగల ఉత్తరువు (Great Commission) బాప్పిస్తుము - సపోర్టు చేస్తున్నాయి?
4. దేవుని యొద్దక వచ్చటకు నరునికి లభ్యమయ్యే ఏకైక మార్గమేది?
5. దేవదూతలు, పరిశుద్ధులు, లేక యితర మృతులుగాని సజీవులైన జనులు వారి ద్వారా దేవుని సమీపించలేమని బోధించే లేఖనాలేవి?
6. ప్రభువైన యేసు అటు, “మనుషుకుమారుడు” గాను, ఇటు “దేవుని కుమారుడు” గాను ఎలాగైయుంటాడు?
7. దేవత్వంలోని సభ్యులను గూర్చి మనకు అంత ఎక్కువ తెలియకపోయినా, మనం నేర్చుకోగలిగింది చాలా ఉంది. ఔచిల్లో బోధింపబడిన కొన్ని వాస్తవాలేవి?
8. దేవుడు సమస్తాన్ని సృజించాడనే సత్యాన్ని వెంటాడే సత్యాలేవి?
9. దేవుడు ఈ లోకంలో పని చేస్తూనే ఉన్నాడనదానికి రుజువేమి?
10. దేవుడు మనకు ఎలా తీర్పు తీర్పుతాడు?

పద సహాయకాలి

అపొస్టలులు - తన ప్రత్యేకమైన వర్తమానికులుగా ఉండడానికి ప్రభువ ఏర్పరచుకొన్న పన్నెండు మంది శిష్యులు (మత్తుయి 10:2-4). యూదా మరణానంతరం మత్తియ అపొస్టలులలో ఒకడుగా చేర్చబడ్డాడు (అపొ. 1:23, 26). తరువాత పోలు వారితో కూడా చేర్చబడ్డాడు (అపొ. 9:15, 16; 1 తిమోతి 2:7). అపొస్టలుల దైవ ప్రేరేపితమైన ప్రకటనకు ఉపదేశమునకు లోబడాలని ప్రభువు ఆదేశించారు (మత్తుయి 16:19).

బాషిస్టము - “నీటిలో మంచబడుట” అనే గ్రీకు పదంనుండి వచ్చింది. పొవక్కమాపణకొరకు విధిగా దేవుడు బాషిస్టాన్ని నియమించాడు (మత్తుయి 28:19, 20; రోమా 6:1-4; అపొ. 2:38; 8:36లను చూడు).

క్రైస్తవుడు - క్రీస్తు సువార్తకు లోబడినవాడు.

ఒప్పుకొనుట - యేసు క్రీస్తు దేవుని కుమారుడనే తన విశ్వాసాన్ని వ్యక్తపరచడం మరియు అయినను ప్రభువుగాను రక్కకునిగాను అంగీకరించడం (అపొ. 8:37; రోమా 10:10; 1 తిమోతి 6:12లను చూడు).

శిష్యుడు - నేర్చు పొందువాడు, లేక వెంబడించువాడు. అపొ. 11:26లో శిష్యులు లైస్టపులనబడ్డారు.

సువార్త రచనలు - ప్రభువైన యేసు యొక్క జీవితం, మరణము, మరియు పునరుత్థానాన్ని తెలుపునట్టి (మత్తుయి, మార్కు లూకా, యోహాను అనే) నాలుగు క్రొత్త నిబంధన రచనలు.

ఘుసట్టముగల ఉత్తరవు (Great Commission) - ప్రతి వ్యక్తికి సువార్త ప్రకటించడని ప్రభువైన యేసు తన శిష్యులకు యిచ్చిన ఆజ్ఞ (మత్తుయి 28:18-20; మార్కు 16:15, 16).

మధ్యవర్తి - సమస్యను పరిష్కరించడానికిగాను “యిరు పక్కల మధ్య నిలుచువాడు.” దేవుని కుమారుడైన యేసే దేవునికిని, మానవునికిని మధ్యవర్తియై యున్నాడు. ఆయన పాపమనే సమస్యను పరిష్కరించువాడు.

దేశుని కరుణాచాస్తుము - దేవుడు మనశ్యులను కాపాడి, వారి అవసరాలను తీర్చువాడు. ఈ పదము క్రొత్త నిబంధనలో వాడకపోయినా, రోమా 8:28లో అది బైబిలు బోధగా కన్నిస్తుంది!

విమోచకుడు - “తిరిగి కొనువాడు.” తన మరణం ద్వారా ప్రభువైన యేసు

తిరిగి కొన్నాడు లేక నశించిన జనుల ఆత్మలకొరకు విమోచనా క్రయధనాన్ని ఆయన చెల్లించాడు.

విమోచన - దేవుని విదిచి జీవించినవారిని తిరిగి కొన్నది. క్రైస్తవులు తరచుగా, “విమోచింపబడినవారు” అని సూచింపబడ్డారు.

మారుషునస్సు - ఒకని ఆలోచనా విధానాన్ని మార్చుకొనడం - దానిని బట్టి వాని జీవిత నడకను మార్చుకొనడం.

పరిపద్ధుడు - క్రొత్త నిబంధన క్రైస్తవుడు.

రక్షణ - పాపమునుండి విడుదల; రక్షణ క్రీస్తు ప్రభువు ద్వారానే ప్రసాదింప బదుతుంది.

రక్షకుడు - అపాయమునుండి లేక మరణమునుండి ఒకని తప్పించువాడు. ప్రభువైన యేసు మన రక్షకుడు, పాపమునుండి, నిత్య మరణమునుండి ఆయన మనలను రక్షించును.

¹“దేవత్వము” అని తర్జుమా చేయబడిన మూడు గ్రీకు పదాలు లేఖనాల్లో ఒకక్షపారే కన్నిస్తాయి (అపా. 17:29; రోమా 1:20; కొలసీ. 2:9; KJV). “దైవ కుటుంబము,” “ముగ్గురైయున్న” అనే పదాలు లేఖనాల్లో కన్నించవు, ఈ పారంలో వాటిని వివరణకొరకు మనం చూస్తాం. ²యింకా మూడు ఉండావరణలు అదికాండం 3:22; 11:17; యౌవయా 6:8ల్లో కన్నిస్తాయి.